

ДО ПРОБЛЕМИ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ В ІНФЕКТОЛОГІЇ

Троцька І.О.

Сумська обласна клінічна інфекційна лікарня ім. З.Й. Красовицького

Одним із прав людини, яке найбільш пильно охороняється державою, є право громадянина на захист будь-якої інформації щодо його здоров'я. Право це регламентоване цілим рядом законів, що обов'язкові до виконання. Проте ми, медики, іноді порушуємо їх внаслідок своєї юридичної безграмотності.

До конфіденційної інформації відносяться відомості про стан здоров'я, в т.ч. факт звернення за медичною допомогою; факт обстеження, зокрема на ВІЛ-інфекцію, його результати; діагноз; національність; освіту; сімейний стан; релігійність; адресу; місце і дату народження; інші персональні дані.

У відповідності до чинного законодавства України, заклади охорони здоров'я (в подальшому – заклади) зобов'язані зберігати конфіденційність всієї інформації, яка стосується хворих, із додержанням існуючих правових норм та правил. Безпосередньо відповідальність за дотримання вимог конфіденційності службової інформації несе керівник закладу.

Інформація про здоров'я громадян зберігається в медичній документації в режимі обмеженого доступу. Медичний звіт закладу теж може її утримувати: частково на паперових носіях, частково - в комп'ютері. Незалежно від форми та місця зберігання інформації про здоров'я медичний заклад зобов'язаний гарантувати захист її конфіденційності.

Заклад може використовувати та розповсюджувати інформацію про здоров'я для лікування хворих та отримання плати від страхових компаній. Інформація про здоров'я може бути надана лікарям інших закладів у випадках їх залучення для надання медичної допомоги пацієнту. Заклад може надавати інформацію про здоров'я членам родини пацієнта або іншим законним представникам, на яких вкаже хворий, лише з його письмового дозволу. Без дозволу пацієнта заклад може надавати дану інформацію лише у випадках, передбачених законом, в інтересах безпеки, економічного добробуту держави та прав людини органам прокуратури, слідства, дізнання, суду, тощо. В усіх інших не визначених законом випадках передачу конфіденційної інформації заклад здійснює лише за умови письмової згоди пацієнта.

Згідно з законом, пацієнт має право на знайомство з медичною документацією про своє здоров'я та отримання витягу з неї, додаткові міри щодо конфіденційності, конфіденційного спілкування з лікарем, на подання скарги завідувачу відділенням, головному лікарю або його заступнику, а також у вищестоящі інстанції, якщо вважає, що право конфіденційності було порушено. Заклад надає гарантії, що не буде приймати ніяких заходів проти хворого за подання скарги.

Керуючись основами чинного законодавства України та з метою забезпечення прав пацієнта на захист інформації про своє здоров'я, в СОКІЛ ім. З.Й. Красовицького виданий наказ, яким призначена особа, що відповідає за забезпечення вимог чинного законодавства стосовно захисту конфіденційності хворих, та визначений режим обмеженого доступу до інформації. У відповідності до наказу, кожний пацієнт, який звертається за медичною допомогою, знайомиться з основами законодавств України з даного питання і у випадку, якщо він не заперечує проти порядку збирання, зберігання та використання інформації про своє здоров'я в закладі, письмово засвідчує інформовану згоду. В свою чергу при прийомі на роботу і в подальшому щорічно впроваджено обов'язкове ознайомлення персоналу та студентів медичного інституту з вимогами законодавства держави стосовно захисту конфіденційності пацієнта.

Все це сприяє вдосконаленню покращання взаємовідносин “пацієнт – лікар – заклад” та підвищує якість надання медичної допомоги хворим.